

Følgen, og denne politiske Krise vilde højst sandsynligt have resulteret i Valg, i hvert Fald kunde der sikkert ikke have været lavet ordinært Lovgivningsarbejde, før et Valg havde fundet Sted. Følgelig vilde Resultatet af at følge det ærede Medlem Hr. Holstein ganske uvægerlig være blevet, at i den første Tid, indtil Valget var overstaaet, vilde der ikke være sket noget som helst, der kunde have nogen som helst Interesse for Industrien; det tror jeg dog turde være ganske afgjort.

Men vi kan godt gaa videre i Sagen og spørge: Hvorfor skulde dette, at det ærede Medlem stiller en Forespørgsel, bevirke, at Regeringspartierne bliver saa overordentlig bange? Nu har jeg set i Bladet „Politiken“, at man maa gaa ud fra, at ethvert Ministerium meget nødtigt gaar af. Bladet „Politiken“ staar et vist Parti i dette Land meget nær, og Bladet maa fornuftigvis have sin Opfattelse af denne meget vigtige Ting fra de allerbedste Kilder. Jeg mener deraf at turde slutte, at i alt Fald for det radikale Ministerium var det noget ganske overordentlig ubehageligt at forlade Ministertaburetterne — for øvrigt vidste man af Kendsgerningerne, før man altsaa nu oven i Købet faar det slaaet fast af Bladet „Politiken“, at det i radikale Lejre betragtes som noget ganske overordentlig vanskeligt at forlade Ministerbænken. Om nu det højt-ærede Ministerium, vi staar overfor, nærer en lignende Modvillie mod at gaa, ved jeg ikke, rent personlig begriber jeg egentlig ikke, at det skulde være lutter Behagelighed at være Minister i en Tid som denne, hvor de finansielle Vanskeligheder er saa overordentlig store, men det er jo muligt, det alligevel er rart, det skal jeg lade staa hen.

Men lad nu være, at Ministeriet nærer denne Angst for at miste Taburetterne, saa maa jeg dog have Lov at spørge: Hvorfor skulde Ministeriet da pludselig alene af Hensyn til det ærede Medlem Hr. Holstein, som tidligere var Medlem af det konservative Folkeparti, fremsætte disse Lovforslag? Det vilde ikke have nogen talmæssig Begrundelse, idet det ærede Medlem — det tør man vel nok slutte efter de sidste Dages Afstemninger — kan antages ikke at have nogen udpræget Tilbøjelighed til at stemme for alt for meget, som fremkommer fra det Ministerium, vi nu har. Men det ærede Medlems Stilling her vil ikke i mindste Maade forrykke de faktiske Partiforhold. Hvis der overhovedet skal være politisk Mening i, at det ærede Medlems Stilling til denne Sag kan have haft afgørende Betydning, maa

det altsaa ligge i, at det ærede Medlem skulde have Meningsfæller indenfor det Parti, han tidligere har tilhørt, som vil gøre ham Følgeskab paa den ene eller den anden Maade. Der maa jeg dog sige, at der for mig intet som helst foreligger om, at det skulde være saa. Hvis det var saa, vilde det dog være lige saa rimeligt, at de paagældende selv stillede en Forespørgsel af lignende Art som den, det ærede Medlem Hr. Holstein har anmeldt. Thi hvis de turde, om jeg saa maa sige, følge det ærede Medlem Hr. Holstein med Hensyn til ved en Afstemning at umuliggøre Ministeriets politiske Liv, saa begriber jeg ikke, hvorfor de ikke lige saa godt selv skulde turde stille en saadan Forespørgsel.

Jeg tror derfor ikke, at der er nogen reel Baggrund bagved dette, men det er meget interessant at høre, hvorledes Tonerne nu lyder fra det ærede Medlem Hr. Rode i Modsætning til de Toner, man i Almindelighed kunde høre, da Forhandlingerne angaaende Forsvarsforliget stod paa. Den Gang lød det: I konservative Mennesker, hvor er I dog uforstandige — der blev for Resten brugt meget stærkere Ord, men dem skal jeg lade ligge —, begriber I ikke, at nu giver I Regeringspartiet akkurat det, det vil have, og naar Partiet har faaet det, vender det jer foragteligt Ryggen og gaar til den anden Side, og i Erhvervsspørgsmaal indtager det et Standpunkt, der er saa uheldigt som muligt for Byerhvervene. Saaledes lød Ordene den Gang fra alle, det være sig Radikale eller Socialdemokrater, man tilfældig kom til at tale med. Men hvad er saa Resultatet blevet?

Naar Regeringen i dette Øjeblik gaar til den Lovgivning, vi nu staar overfor, gør den det selvfølgelig først og fremmest, fordi den erkender, at Forholdet for de paagældende Industrier ligger saa vanskeligt, at der er Grund til at gøre noget ekstraordinært. Men jeg skulde dog tro, man har Lov til at antage, at den ogsaa i nogen Grad gør det, fordi det konservative Folkeparti som Parti betragtet Gang paa Gang gennem snart sagt alle dets Medlemmer har udtalt Partiets Betæneligheder ved ikke at gøre et Forsøg paa at hjælpe disse meget vanskeligt stillede Industrier. Jeg skulde tro, man har Lov til at antage, at dette, at det konservative Folkeparti ved sin Stilling har gjort det muligt for Regeringen at skabe finansiell Balance, beviser for Regeringen, at for os har det ikke været det afgørende at komme nogle faa Dage før eller senere. Vi har sat hver Ting paa sin rette Plads, vi har ikke af Utilfredshed over, at Regerin-